

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516205148
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3516205148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: K., proti žalovaným: 1/ E. a 2/ Y. o zaplatenie 1.891,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. augusta 2017, č.k. 12C/87/2016-65, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - o lehote plnenia (výrok I.) potvrdzuje.

Žalovaným 1/, 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaná 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.891,93 eur, úrok vo výške 85,45 eur, úroky z omeškania vo výške 0,84 eur, úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.891,93 eur od 26.01.2016 do zaplatenia a zo sumy 85,45 eur od 26.01.2016 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 100,- eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci na účet č. IBAN N XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v K. počnúc nasledujúcim mesiacom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh (výrok I.). Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa proti žalovaným domáhal spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 1.891,93 eur, úrokov vo výške 85,45 eur, úrokov z omeškania vo výške 0,84 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.891,93 eur od 26.01.2016 do zaplatenia a zo sumy 85,45 eur od 26.01.2016 do zaplatenia titulom neplnenia si zmluvných povinností vyplývajúcich jej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 10.11.2014 medzi žalobcom a žalovanými. Žalovaní 1/ a 2/ na pojednávaní konanom dňa 14.08.2017 uznali nárok žalobcu v celom rozsahu, požiadali však o povolenie splniť si povinnosť v splátkach z dôvodu zhoršenej finančnej situácie a z dôvodu, že sú rodičmi dvoch maloletých detí, pričom žalovaná 1/ je na rodičovskej dovolenke. Súčasne poukázali na skutočnosť, že žalobca im riadne nedoručoval výzvy, čo im zabránilo pokračovať po zlepšení finančnej situácie v riadnom splácaní úveru.

3. Súd prvej inštancie za aplikácie ust. § 282, § 284 CSP konštatujú, že sú splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre uznanie nároku žalobe vyhovel a uloženú povinnosť povolil žalovaným zaplatiť v splátkach po 100,- eur mesačne s poukazom na zistené majetkové a rodinné pomery žalovaných v zmysle § 232 ods. 4 CSP. O nároku na náhradu trov konania rozhodol za použitia ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP. V predmetnom konaní súd žalobe v celom rozsahu vyhovel na základe uznania nároku a k zastaveniu

konania došlo z dôvodu správania žalovaných, ktorí zaplatili časť istiny po začatí konania, preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, a to v časti týkajúcej sa lehoty plnenia priznaného nároku, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tejto časti tak, že žalovaní budú zaviazaní uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uplatňujúc dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne závery) namietal nespravodlivosť rozhodnutia, keďže za stavu, že súd prvej inštancie povolil žalovaným dlh splácať v mesačných splátkach po 100,- eur by len istina bola splácaná viac ako 1 a pol roka a žalovaní, ktorí si neplnili povinnosti stanovene zmluvou, by tak v podstate namiesto sankcie boli takýmto rozhodnutím za takúto svoju nedisciplinovanosť odmenení. Od doby podania žaloby mali možnosť žalovaní prejavíť snahu a dlh uhrádzať primerane ich možnostiam, toto však neurobili a neuskutočnili ani jednu úhradu. S odkazom na rozhodnutia iných odvolacích súdov (KS Trnava č.k. 24Co/322/2016 zo dňa 01.03.2017 a KS Nitra č.k. 8Co/157/2017 zo dňa 07.09.2017) dôvodil, že lehota na plnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne 3 dni, pričom k osobitným okolnostiam prípadu, kedy je možné určiť dlhšiu lehotu patrí výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, prejavená snaha o plnenie záväzku, kde je potrebné prihliadať tiež na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Žalobca má právo na to, aby jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote, ktoré právo nemôže byť porušené len preto, že žalovaní berú na seba záväzky v takej výške, ktoré zjavne nie sú schopní plniť. Podľa jeho názoru posúdenie finančných možností žalovaných pre účely úhrady dlžnej pohľadávky, by malo byť súčasťou aktivity v procese núteného výkonu súdneho rozhodnutia a voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia, kedy nebude rozhodujúca iba tvrdená situácia žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery.

5. Žalovaní 1, 2/ nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - o lehote plnenia, je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

11. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

12. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zaviazal žalovaných na nárokované plnenie žalobcovi s tým, že pokiaľ ide o lehotu plnenia, túto stanovil v splátkach.

13. Žalobca namietal, že neboli splnené podmienky pre stanovenie inej lehoty na plnenie, ako zákonnej trojdňovej.

14. V zmysle § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

15. V zmysle § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16. Citované ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje všeobecnú lehotu na plnenie tri dni, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku, ktorá platí aj v tých prípadoch, keď ide o výrok na plnenie a súd vo výroku rozsudku neurčil lehotu na plnenie. Citované ustanovenie bližšie stanovuje podmienky vykonateľnosti rozhodnutia a tým zaručuje jeho vymáhateľnosť štátnou mocou aj proti vôli tých, ktorým sa v ňom ukladá nejaká povinnosť. Pomer právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku je pre prevažnú časť prípadov plnení vyriešená tak, že vykonateľnosť nastáva v trojdennej lehote na plnenie počítanej odo dňa, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť, len u rozsudkov predbežne vykonateľných, začína lehota na plnenie plynúť už od doručenia v zmysle § 44 CMP (podľa ktorého rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením o ktorý prípad však v posudzovanej veci nejde). Určenie dlhšej než trojdennej lehoty na plnenie (tiež povolenie splátok podľa ods. 4 ust. § 232 CSP), patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré zákon zveruje do jeho voľnej úvahy, prostredníctvom čoho je súdu tak umožnené, aby sám a nezávisle od návrhu účastníkov uvážil, či je povolenie predmetnej výhody vhodné so zreteľom na pomery toho, ktorému sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdenej čiastky, alebo na iné okolnosti prípadu.

17. Ustanovenie § 232 ods. 4 CSP teda umožňuje súdu rozhodnúť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorá veta pokrýva všetky tie prípady, keď je plnenie už splatné, avšak vo výnimočných prípadoch môže súd rozhodnúť, že sa bude plniť v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa bude posudzovať podobne ako pri odseku 3 cit. zák. ustanovenia. Zákon umožňuje súdu formulovať vo výroku svojho rozhodnutia tiež tzv. doložku cross default, t.j. že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

18. Pri úvahách a možnom plnení v splátkach, je okrem pomerov na strane povinných subjektov (ich platobnej schopnosti) vo vzťahu k výške priznaného nároku, potrebné tiež posúdiť, či prípadné plnenie nad rámec zákonnej lehoty troch dní by vzhľadom na okolnosti oprávneného subjektu (žalobcu) nebolo príliš ťaživým z hľadiska jeho pomerov na jeho strane a v konečnom dôsledku nemožno nevziať do úvahy tiež postoj žalovaných v spore, teda ich (ne)ochotu plniť. Je teda zrejmé, že takéto rozhodnutie vyžaduje existenciu konkrétnych okolností každej posudzovanej veci, indikujúcich dôvodne k takémuto záveru.

19. V danej veci v konkrétnostiach žalovaní 1/, 2/ boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi napadnutým rozhodnutím sumu 1.891,93 eur, úrok vo výške 85,45 eur, úroky z omeškania vo výške 0,84 eur a ďalšie príslušné úroky z omeškania, čo im súd povolil splácať v mesačných splátkach po 100,- eur pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Rozloženie splátok v pomere k istine na cca 19-20 mesiacov takto v zásade nemožno považovať za neprimerané, pričom vezmúc do úvahy súčasne pomery na strane žalovaných spočívajúce v tom, že majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, pričom žalovaná 1/ je t.č. na rodičovskej dovolenke, ktoré jednoznačne indikujú k záveru, že ich aktuálna finančná situácia nenasvedčuje takej platobnej schopnosti, aby bez ohrozenia základných potrieb svojej rodiny a predovšetkým maloletých detí boli spôsobilí dlh jednorazovo uhradiť, tak úvaha súdu prvej inštancie z týchto dôvodov im povoliť prisúdenú čiastku splácať žalobcovi v splátkach, má racionálne opodstatnenie. Pokiaľ navyše odvolací súd prihliadne na to, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku, keďže žalovaní 1/, 2/ v priebehu konania nárok uznali čo do základu aj čo do výšky, teda jednoznačne prejavili ochotu vo vzťahu k žalobcovi plniť a na strane druhej vezmúc do úvahy nie zanedbateľný fakt spočívajúci v tom, že žalobca ako oprávnený subjekt je právnickou osobou (naviac bankovým subjektom), a teda na jeho strane rozhodne nemožno hovoriť o vzniku ťaživej situácie v dôsledku skutočnosti, že by mu žalovaní prisúdenú splátku mali splatiť v 100,- eurových mesačných splátkach v časovom horizonte s pripočítaním úroku z omeškania cca 2 rokov, možno sa v plnom rozsahu identifikovať s vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia v časti lehoty plnenia, keďže aj podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené konkrétne okolnosti indikujú dôvodne v prospech využitia aplikovaného inštitútu splátok dlhu.

20. Absolútne nedôvodne poukazuje žalobca v odvolaní na rozhodnutia iných odvolacích súdov (ktoré navyiac označuje za „judikátorne“), pretože rozhodnutiami iných odvolacích súdov jednak odvolací súd v danej konkrétnej veci viazaný nie je, a jednak uvedená sporná otázka jednoznačne nemôže mať paušálne riešenie, ale vždy len v konkrétnostiach tej danej posudzovanej veci je možné uvážiť, či existujúce okolnosti v prospech inej lehoty na plnenie ako trojdňovej indikujú. Nad rámec tohto však z odôvodnenia oboch žalobcom označených rozhodnutí vyplýva, že práve na individuálnych okolnostiach daných konkrétnych prípadov svoje závery súdy zakladali, pričom súčasne je zrejmé, že obe tieto rozhodnutia mali pôvod v diferentných skutkových okolnostiach (keď v prvom prípade došlo k zmene rozhodnutia, ktorým bola prisúdená čiastka rozložená na splátky vo výške 50,- eur na obdobie 8 rokov, teda zjavne išlo o nepomer prisúdenej čiastky a výšky mesačnej splátky a v druhom prípade bola výška splátky stanovená len na 30,- eur mesačne), o ktoré prípady nejde v posudzovanej veci, pričom sa možno identifikovať s tým, že v oboch prípadoch by akceptovaním takto nastavenej výšky splátok splnenia dlhu v pomere k jeho výške, malo za následok neprimerane dlhú splatnosť prisúdenej sumy a nebolo by tak v záujme samotnej povinnej osoby v dôsledku týmto navyšovaných úrokov z omeškania. V posudzovanej veci však súd prvej inštancie primerane výške prisúdenej sumy, ako aj s ohľadom na ďalšie okolnosti prípadu, stanovil mesačnú splátku tak, aby táto bola vzhľadom na pomery žalovaných finančne zvládnuteľnou a na strane druhej bez pochybností nezaťažujúcou samotného žalobcu. Niet žiadneho racionálneho, ani udržateľného dôvodu, pre ktorý by za zistených rozhodujúcich skutočností, mala byť ponechaná možnosť splácania dlhu v splátkach žalovanými až na exekučné konanie, ako to navrhuje v odvolaní žalobca, čím vlastne sám predpokladajúc vykonávacie konanie, fakticky priznáva relevanciu záveru, že za aktuálnej situácie na strane žalovaných, títo nie sú schopní celú čiastku reálne jednorazovo zaplatiť. S prípadným exekučným konaním sú však spojené ďalšie náklady, ktoré by pre žalovaných mohli byť likvidačnými a vzhľadom na ich postoj v konaní, ako aj okolnosti na ich strane v porovnaní s okolnosťami na strane žalobcu, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať vo vzťahu k žalobcovi za nespravodlivé, ak im bola daná možnosť dodržať súdom prvej inštancie nastavenú platobnú disciplínu v mesačných splátkach, ktoré sú schopní plniť, pričom samozrejme nemožno opomenúť ani sankciu, ktorá nastupuje pre prípad nedodržania nastaveného platobného režimu v podobe straty výhody splátok pre prípad čo i len jednej nezaplatennej splátky žalobcovi riadne a včas.

21. Odvolacie námietky žalobcu tak neboli spôsobilé k odlišnému, v prospech žalobcu v tomto smere indikujúcemu rozhodnutiu.

22. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže došiel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti - o lehote plnenia je vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP toto potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia v dotknutej časti.

23. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalovaným vo vzťahu k žalobcovi napriek ich úspechu v odvolacom konaní, keďže im preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).